

Opowiedziane

<https://opowiedziane.ipn.gov.pl/ahm/swiadkowie/52430,Sitkowski-Janusz.html>
2026-06-26, 02:37

Janusz Sitkowski

Warszawiak, jego dzieciństwo przypadło na czas wojny i okupacji. Jako mieszkaniec Alei Szucha uważny obserwator realiów życia w „dzielnicy niemieckiej”, po wojnie harcerz, zawodowo krajowy specjalista w zakresie bezpieczeństwa radiologicznego. Pasjonat historii Powstania Warszawskiego.

Janusz Andrzej Sitkowski urodził się 22 stycznia 1935 r. w Warszawie. Rodzina miała mieszkanie przy ul. Mazowieckiej w pobliżu ze skrzyżowaniem z ul. Traugutta. W sierpniu 1939 r. matka wywiozła go do wsi Habdzin koło Konstancina pod Warszawą. Tam ciężko zachorował i potem był hospitalizowany w Warszawie. Rodzina miała otrzymać nowe mieszkanie w budynku powstającym na Woli, ale został on zbombardowany przez Niemców

podczas obrony Warszawy. Zamieszkali przy ul. Hipotecznej u ojca chrzestnego Janusza. Po zakończeniu działań wojennych przenieśli się do mieszkania brata ojca, który był palaczem kotłowni w budynku Najwyższej Izby Kontroli przy Alei Szucha 23, tuż obok siedziby Gestapo mieszczącej się pod numerem 25. W 1941 r. Janusz poszedł do szkoły powszechnej w Alei Szucha. Podczas zamieszkiwania w czasie okupacji w „dzielnicy niemieckiej” Janusz był uważnym obserwatorem dziejących się dookoła niego wydarzeń. Podglądał Niemców ujeżdżających konie na padoku w budynku gdzie obecnie mieści się Teatr „Syrena”, widział przewozy niemieckich rannych do śródmiejskich szpitali, itp. Tuż obok ich mieszkania miał miejsce zamach żołnierzy harcerskiego batalionu „Parasol” na gestapowca. W 1943 r. Niemcy wysiedlili wszystkich Polaków z Alei Szucha. Brat ojca przeniósł się na Pelcowiznę, natomiast Janusz z rodzicami zamieszkali na pobliskiej ul. Litewskiej. Latem 1944 r. wyjechali na wakacje do wsi Bogdaniec koło Góry Kalwarii. Tam zastał ich wybuch Powstania Warszawskiego. 10 sierpnia Niemcy wyrzucili ich ze strefy przyfrontowej, skąd przenieśli się do wsi Hipolitów. Jako dziesięcioletek Janusz był świadkiem rozstrzelania niemieckich jeńców przez żołnierzy docierającej pod Warszawę Armii Czerwonej. Do Warszawy pierwszy raz doszedł w kwietniu 1945 r., potem matka znowu wywiozła go na wieś. Na stałe wrócili w sierpniu tego samego roku. Dostali mieszkanie na ul. Emilii Plater. Janusz poszedł do IV klasy szkoły podstawowej nr 16 ul. przy ul. Raszyńskiej. Ważnym etapem w jego życiu była aktywność harcerska. Jesienią 1946 r. wstąpił do czwartego zastępu 21. Warszawskiej Drużyny Harcerzy. Jeździł na obozy, zdobył kilka sprawności, uzyskał stopień młodzika, a w 1948 r. wywiadowcy. Z organizacji odszedł w 1949 r. kiedy w ramach ogólnopolskiej akcji likwidacji harcerstwa władze zabrały i spaliły sztandar jego drużyny. W tym samym roku ukończył szkołę podstawową. Dalszą naukę kontynuował głównie w Gimnazjum i Liceum Handlowym Rezerów mieszczącym się w budynku przy ul. Nowogrodzkiej róg Emilii Plater. Tam otrzymał dyplom technika i zdał maturę. Po ukończeniu szkoły dostał nakaz pracy w Miejskim Przedsiębiorstwie Robót Budowlanych w Otwocku. W sierpniu 1960 r. podjął pracę w powołanym w 1957 r. Centralnym Laboratorium Ochrony Radiologicznej z pierwszą siedzibą przy Instytucie Chemii i Techniki Jądrowej na warszawskim Żeraniu, potem w budynku Elektrociepłowni, a od 1970 r. w nowym obiekcie przy ul. Konwaliowej. Przeszedł kursy doskonalenia zawodowego i został cenionym specjalistą. Jako inspektor ochrony przed promieniowaniem jeździł na kontrole po całej Polsce. W 1980 r. został oddelegowany do Instytutu Badań Jądrowych (IBJ) w Świerku jako przedstawiciel CELOR przy produkcji i dystrybucji izotopów. W 1983 r. był przesłuchiwany w Pałacu Mostowskich przez Służbę Bezpieczeństwa na okoliczność swojej pracy zawodowej. Próbowano stawiać mu bezpodstawne zarzuty. Dowodem na skuteczne ich oddalenie było nadanie mu w 1984 r. Medalu 40-lecia Polski Ludowej. Przy ul. Emilii Plater mieszkał do 1963 r. W tym właśnie roku ożenił się i przeprowadził na prawy brzeg Wisły do Anina, gdzie dostał mieszkanie służbowe, w którym przebywa do dzisiaj. 31 grudnia 2001 r. przeszedł na emeryturę. Jest pasjonatem najnowszej historii Polski, a szczególnie Armii Krajowej i Powstania Warszawskiego.

Przejdź do relacji

JANUSZ SITKOWSKI

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)